

DE
LIBRIS SYMBOLICIS
IN GENERE.

§. 1. Quandoquidem nunc scripturæ sacræ Articulum repetivimus, & ex libris Symbolicis fidei Articulos sumus repetituri Quæritur 1. *Annè præter hanc Scripturam Authoritates Patrum sint attendendæ?* R. si consentiunt, tunc explicationi serviunt, sed nequaquam sacræ scripturæ sunt æquiparandi, quod enim Augustinus lib. 2. contra Cresconium Grammaticum c. 32. Thom. 7. col. 241 scribit: literas Cypriani, non ut Canonicas habeo, sed, eas ex Canonicis considero, & quod in eis divinarum scripturarum Authoritati congruit cum laude ejus accipio, quod autem non congruit pace ejus respuo: Idem de reliquis valet. Et quia ut plurimum cum supercilio Pontificij ad scholasticam Theologiam provocant, quæ cæpit circa Annum Domini 1050 probè hic notandum Nicolai Clemangis Parisiensis & Archidiaconi Bajocensis, qui vixit Anno Christi 1416. effatum; Doctrina, ait, Scholasticorum eandem habet naturam cum fructibus circa stagnum Asphallitis, aut Sodomiticum crescentibus, qui & si externè speciem quandam jucundam aspectu præbeant, tamen internè tantum cinis & pulvis sunt. Interim tamen prodest cognitio horum scriptorum illi, cui Scholasticis armis depugnandum, ne plicis aliorum involvatur.

§. 2. *Quid de scriptis Oecumenicis & Catholicis statuendum?* R. Symbolum dicitur ἀπὸ τῆς συμβάλλειν à conferendo. Et vel notat collectionem pecuniæ, seu hospitalitatis contesserationem, (Videatur Tertullianus de præscriptionibus, unde apud Terentium in Eunucho est: Symbolum dare, & apud Plutarchum, & Laertium huic opponitur ἀσυμβόλως ἀδειπνεῖν) Vel notat signum castrense, vel tesseram (die Iose). Sensu Ecclesiastico vero nihil est aliud, quam ὑποτύπωσις ὑγιαίνοντων. Unde à Doctore Zachariâ.